

desværre ikke er optaget paa det store foreliggende Forslag. Det er en Route, som jeg imidlertid tror, at Rigsdagen vil indrømme er saa absolut heldig og betydningsfuld, at den bør etableres, naar man nu gaar til at oprette de mange ny Forbindelser mellem de forskellige Egne af vort Land. Jeg sigter her til Refsnæs—Hou Routen, som et Mindretal i Kommissionen har foreslaaet optaget i den samlede Plan. Ønsket om denne Route er ikke af ny Dato, det er allerede en Snes Aar siden, at Befolkningen i en stor Del af Jylland begyndte at interessere sig for den, og siden da er Ønsket om dens Etablering ikke blevet mindre. Man anser tværtimod den Dag i Dag Nødvendigheden af denne Route for mere iøjnefaldende end den Gang.

Jeg beder Tingets Medlemmer særlig fæste deres Opmærksomhed paa, at det ikke er en enkelt Egn's Befolkning eller enkelte Byers Borgere, der ønske denne Route. Allerede 1898 indsendte over 30 af Jyllands Landboforeninger og ca. 30 af jyske Byers Handels- og Haandværkerforeninger Andragende om at faa en Færgeforbindelse over Refsnæs—Hou med tilhørende korte Jernbaneanlæg paa Sjælland og den jyske Østkyst. Disse Foreninger have ved en senere Lejlighed erklæret, at de fremdeles holde fast ved dette Krav. Det er altsaa en meget betydelig Del af den jyske Befolkning, der staar bag ved Kommissionens Mindretals Forslag. Det er sikkert ikke for meget sagt, naar Mindretallet i Kommissionen anfører, at Kravet om Hou—Refsnæs Routen er baaret frem af ca. $\frac{1}{3}$ af Landets Indbyggere, $\frac{1}{3}$, der i geografisk Henseende repræsenterer op mod Halvdelen af Landets Omraade. Det mener jeg maa have stor Betydning, naar man skal til at afgøre dette Spørgsmaal. Der er jo ogsaa saa mange gode Grunde, der støtte Ønsket om denne Routes Gennemførelse.

Ved at kaste et Blik paa Danmarks-kortet, vil man straks se, at denne Route har store Fordele i Retning af at forkorte Vej længden for alle dem, der skulle rejse fra Nordvestjylland og Midtjylland til København. Halvdelen af de rejsende fra Jylland til København vil derved opnaa en Tidsbesparelse paa 2—2 $\frac{1}{2}$ Time paa hver Rejse, og hvad det betyder i vore Dage, hvor Tid er Penge, for alle eller for de fleste rejsende, behøver jeg ikke nærmere at fastslaa. Den nævnte Route vil ogsaa betyde en direkte Besparelse for Befolkningen, idet selve Vej længdens For-

kortelse vil medføre billigere Billetpriser og Fragttakster. Ogsaa paa anden Maade vil Hou—Refsnæsrouuten faa den allerstørste Betydning for Fragttransporten. Det er nemlig med fuld Føje, finder jeg, at mange jyske Landmænd og Fiskere beklage sig over, at Adgangen til det københavnske Marked er lettere for Udlandet end for Jylland. Man ønsker, som naturligt er, en let Adgang til at afsætte sine Landbrugsprodukter og sine Fisk paa det store københavnske Marked. Ogsaa dette Forhold, mener jeg, betyder meget, og jeg finder, at man ved Afgørelsen af denne Sag bør gøre, hvad der kan gøres, for at Afsætningen af Landets Produkter kan foregaa saa let som muligt til Landets eget Marked.

Som Forholdet nu er, hvor hele Trafikken skal dirigeres over Lille Bælt, kan Befolkningen i Midt- og Nordvestjylland have Grund til at føle sig utilfreds. Lille Bælts-overfarten er allerede nu saa stærkt trafikeret, at Godstransporten meget ofte forsinkes, og at dette Forhold i de kommende Tider skal forbedres, er der ikke nogen Grund til at tro. Jeg tror tværtimod, at eftersom Trafikken vokser, kan man forudse det Tidspunkt, da der absolut maa træffes Foranstaltninger for at lette Forbindelsen mellem Jylland og det øvrige Land.

Her komme vi ind paa en Side af Spørgsmaalet, som jeg mener er af væsentlig Betydning, idet der her rejser sig det Spørgsmaal, om det ikke for hele Staten vilde være billigere og bedre i Stedet for ekstra dyre Foranstaltninger, som f. Eks. Brobygning over Lille Bælt og Anlæg af Dobbeltspor op ad den jyske Østkyst, at dele Trafikken ved at anlægge en Færgeroute fra Hou til Refsnæs og ved Jernbaneanlæg sætte denne Route i Forbindelse med den jyske Midtbane. Dette sidste mener jeg, og mange med mig, absolut er det rigtigste. At Hou—Refsnæsrouuten vil dele Trafikken og i høj Grad blive besparende for alle de Mennesker, der ønske denne Route, betragter jeg som hævet over enhver Tvivl, og at den vil vise sig fordelagtig for Statsbanerne i det hele derved, at ny og meget kostbare Udvidelser og Anlæg paa de bestaaende Router blive overflødige, derom føler jeg mig ganske overbevist. Den vil saaledes efter min Opfattelse være i alle Parters Interesse, og jeg skal meget henstille til det Udvalg, der faar med denne store Jernbanesag at gøre, om man ikke kan indrømme det rigtige og formaalstjenlige i det, jeg her har anført, og fremkomme med Forslag om at gennemføre den nævnte Route.